

Հովհաննես Թումանյան

Առավոտ

Հավր խոսեց երեք բերան.
Էյ քնածնե՛ր, ծողրուղո՛ւ,
Բացվեց կարմիր աղոթարան,
Ժամանակ է գարթելու:

Խավարն անցավ գիշերային,
Հեռու մեզնից ու փարատ,
Աշխարհ լցվեց լուսն ու բարին,
Լուսն ու բարին անարատ:

Գյուղում աղմուկ, գյուղում խնդում,

Օրը պայծառ, բուրավետ,
Ժիր մրշակի երգը հանդում
Զրընգում է գործի հետ:

1908